

Kroó György legfontosabb írásai

- Schumann (1958)
  - Berlioz (1960)
  - Bartók színpadi művei (1962)
  - Muzaikáló zenetörténet I., III. (1964–1965)
  - A „szabadító” opera (1966)
  - Wagner (1968)
  - Bartók-kalauz (1971)
  - A magyar zeneszerzés 25 éve (1971)
  - A magyar zeneszerzés 30 éve (1975)
  - Rácz Aladár (1979)
  - Heilawác, avagy Délutáni álom a kanapén (1983)
  - Az első zárándokév, az Albumtól a Suite-ig (1986)
  - Szabolcsi Bence I-II. (1994)
- * * *
- A hét zeneműve [sorozatszerk.] (1971–1986)
- * * *
- A mikrofonnál Kroó György: Új zenei újság, 1960-1980 (1981)
  - A mikrofonnál Kroó György, 1981-1997 (1998)

Élet és műalkotás, ember és művész különös, sajátos, ismeretlen törvények szerint alakuló kapcsolata magyarázza, hogy a Hegedűversenyben mindennek az aggodalomnak, növekvő katasztrófahangulatnak, befelé fordulásnak nyoma sincs. Sőt ez a mű a legszabadabban áradó, melegen éneklő Bartók-melódiák foglalata. Valóságos ifjú tűz és lendület élteti, stílusával vissza is nyúl a verbunkos jegyében eltöltött fiatal évekhez, ugyanakkor a legérettebb gyümölcsök páratlan zamatát kínálja. Ha a hasonlatok nem sántítanak, azt lehetne mondani, hogy Bartók, aki annyi mindenben folytatta Beethovent, most végre tovább tudja énekelni az ő boldogságmelódiáit is. S akinek Mozart jut eszébe, bizonyára az 1790-es évek azokra a kompozícióira gondol, amelyeket a hangzás megfoghatatlan varázsa, az élet felett való ellebegés csodája itat át. Bartók Hegedűversenyét nem véletlenül hasonlították Bach, Beethoven, Brahms művéhez. Ez a darab valóban olyan klasszikus biztonsággal formált, olyan romantikusan bő invencióval készült és oly szerencsésen virtuóz és melodikus jellegű egyszerre, hogy pár esztendő alatt a nagyközönséget is meghódította. A kiforrott Bartók-stílus, a személyes költői hang itt tetszetősséggel, a kifejezésnek – Bartóknál a Két arckép óta nem ismert – közvetlenségével párosul. Ez a művész szereti az életet, az embereket, ez a muzsikus megtalálta a harmóniát.

*Kroó György Bartók Hegedűversenyéről
(Bartók-kalauz, 1971)*

KROÓ GYÖRGY (1926–1997)

zenetörténész, zenekritikus

A modern magyar zenetudomány és zenekritika meghatározó alakja;

a Zeneakadémia tanszékvezető professzora;

a Magyar Rádió főmunkatársa.

